

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ Βασιλέως ἡμῶν εἰς
Ἡ ἐπίσκεψις Ρώμην ἦτο τὸ προέχον
γεγονός ὅλης τῆς παρελ-
θούσης ἐβδομάδος, καὶ ποικιλ ὁ τρόπος ὑπὸ τοῦ
Εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἐσχολιάσθη. Διότι, ὅσον
δήποτε καὶ ἂν θεωρηθῇ ὡς ἐστερημένη πολιτι-
κοῦ χαρακτῆρος ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ὑπὸ τὴν αὐ-
στηρῶς τυπικὴν τῆς ἔποψιν, κατ' οὐσίαν οὐδένα
λαμβάνει ἡ πολιτικὴ τῆς σημασίας, ἡ σημειοῦσα
στενωτέραν προσέγγισιν τῶν δύο ἀδελφῶν λαῶν
καὶ εἰλικρινεστέραν τοῦ λοιποῦ συνεννόησιν,
προκειμένου περὶ τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων
αὐτῶν. Αὕτη ἡ ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν λαμπρὰ
καὶ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ, ἣν εἰς τὸν Βασιλέα
τῶν Ἑλλήνων παρεσκεύασαν ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρ-
νησις καὶ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς, ἡ τοσοῦτον συγκι-
νήσασα πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἐμφαίνει ἀρι-
δῆλως, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ στεροῖται πολι-
τικῆς σημασίας ἐπίδειξις τοιαύτη. Καὶ ἡ ἐπι-
δεικτικὴ δὲ ἀποχὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς
Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας ἐκ τῶν
ἐορτῶν τῆς ὑποδοχῆς, προσδίδει ἔτι ἐντονώτε-
ρον πολιτικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν ἐπίσκεψιν·
διότι, προφανὲς εἶνε, ὅτι οἱ ἀντίζηλοι ἡμῶν ἐν
τῷ Αἰμῷ λαοὶ δὲν θὰ ἡσθάνοντο δυσαρέσκειαν
καὶ φθόνον, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς τυπικῆς
φιλοφροσύνης μόνον.

Ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς
βαίνει εἰς τὴν ὀρίμανσιν αὐτοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον
καθίσταται φανερόν εἰς πάντας τοὺς μετὰ προ-
σοχῆς παρακολουθοῦντας τὴν ἐξέλιξιν του, ὅτι
ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπέλθῃ λύσις παραμελουῦσα
καὶ παρορῶσα τὴν ἰσχύν καὶ τὴν σπουδαιότητα
τοῦ ἑλληνικοῦ παράγοντος. Πᾶσα ἀποκλειστικὴ
ὑπὲρ τῶν Σλαύων λύσις θὰ ἐγένετο ἀνωμαλίας
καὶ θὰ παρεσκεύαζε κινδύνους ματαιοῦντας τὴν
δοθεῖσαν λύσιν καὶ διατηροῦντας ἀνοικτὴν ἐπ'
ἀπειρον τὴν ἀνατολικὴν πληγὴν. Τὴν ἀλήθειαν
ταύτην δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσιν
οἱ Ἰταλοὶ πολιτευόμενοι καὶ διπλωμάται, οἱ
κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ ἐξύτητι ἀντιλήψεως καὶ νηφα-
λιότητι διαπρέποντες. Ἐννοοῦσιν, ὅτι διὰ νὰ
ἀποκατασταθῇ ἐν τῷ Αἰμῷ καθεστὼς μόνιμον
καὶ διαρκές, ἀσφαλίζον διὰ παντός τὴν εἰρήνην
καὶ ἀποτρέπον τοὺς κινδύνους ξένης ἐπικρατή-
σεως ἐντεῦθεν τοῦ Ἀδρια, οὐς μάλιστα ἡ Ἰτα-
λία φοβεῖται, πρέπει ἐκαστον τῶν ἐν τῇ Ἰλλυ-
ρικῇ Χερσονήσῳ Κρατῶν νὰ λάβῃ τὸ κατ' αὐ-
στηρὰν δικαιοσύνην ἀνήκον αὐτῷ.

Καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἀληθείας ταύτης κατὰ
πᾶσαν πιθανότητα, θέλει καθοδηγεῖ ἐν τῷ μέλ-
λοντι τὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας ἐν τοῖς ζητή-
μασι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Μία Ἑλλὰς ἀρ-
κούντως ἰσχυρὰ ὅπως ἀποτελῇ ἀντίρροπον πρὸς
τὰ κατέχοντα τὰ βόρεια τῆς Χερσονήσου σλα-
βικά Κράτη, καὶ ἐπομένως βιώσιμος διὰ τῶν
ιδίων αὐτῆς δυνάμεων καὶ οἰκονομικῶν μέσων,
ἤθελεν εἶσθαι γείτωνχρήσιμος ὑπὸ πολλὰς ἐπό-
ψεις διὰ τὴν Ἰταλίαν.

Εὐχόμεθα ἵνα αἱ σκέψεις αὗται κατανοηθῶσι
δεόντως ὑφ' ὅλου τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, ἵνα ἐν τῷ
μέλλοντι μὴ ὑπάρξῃ καμμία παρανόησις μεταξὺ
τῶν δύο ἀδελφῶν λαῶν, ἡ ἀποστολὴ τῶν ὁ-
ποίων εἶνε νὰ βαίνωσιν ἐκ παραλλήλου ἐν τῷ
σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, συνε-
χίζοντες ἐνδοξον παρελθόν, οὗ αἱ ἀναμνήσεις
τυγχάνουσι τοσοῦτον προσφιλεῖς.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Κων)πόλεως
ὅτι ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ οἰκουμενι-
κοῦ Πατριαρχείου κατήγγησε τὸν κανονισμόν
τῆς κοινότητος Ἰωαννίνων τοῦ «γεννήματος καὶ
θρέμματος», ἐφ' ᾧ ἅπας ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς
ἐκφράζει τὴν ἀπειρον αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην τῇ
Α. Θ. Π. τῷ Οἴκ. Πατριάρχῃ Ἰωακείμ Γ' καὶ
τοῖς Σεβ. Ἱεράρχαις τοῖς ἀποτελοῦσι τὴν Ἱε-
ράν Σύνοδον. Ὁ κανονισμὸς οὗτος, ὡς γνωστόν,
ἀποκλείει πάντα Ἡπειρώτην νὰ μετεχῇ τῆς
διοικήσεως τῶν κοινοτικῶν Ἰωαννίνων ἐὰν δὲν
ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐὰν τις ἐγεν-
νήθη εἰς Πρέβεζαν, Κούρεντα, Ζαγόριον κτλ.
ἀποκλείεται τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ κοινοτικά
ἔστω καὶ ἐὰν ἐπὶ 40 ἔτη διαρκῶς διαμένῃ εἰς
Ἰωάννιναν, ἐμπορεύεται καὶ ἔχει κινήτην καὶ ἀ-
κινήτην περιουσίαν. Ὁ κανονισμὸς οὗτος ἐψηφί-
σθη πρὸ 30 ἐτίας κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ἰωαννί-
νοις ἀφίξιν τοῦ νέου μητροπολίτου Σωφρονίου.
Ἐπὶ τούτῳ ἔτη ἐγένετο ἄγῶν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως
τούτου κανονισμοῦ, ἀλλὰ νῦν μόνον, ἐπὶ τῇ ἀ-
φίξει τοῦ νέου μητροπολίτου κ. Γερασίμου, κα-
τωρθώθη νὰ ἀποσταλῇ ἀναφορά εἰς τὸ Οἶκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ νὰ ληθῇ αὕτη ὑπ'
ᾧ ψιν. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς Βλῳρίας οἱ διδάσκαλοι καὶ
καθηγηταὶ καὶ ὅλα τὰ ἐρπετὰ τὰ σιτιζόμενα
ἀπὸ τὸ κοινοτικὸν ταμεῖον τῶν Ἰωαννίνων, αὐ-
τοὶ οἱ τρώγοντες τὰς σάρκας τῆς Ἡπείρου καὶ
καταπίνοντες τὸ αἷμά της, συνεταράχθησαν καὶ
ἐξουρλίσθησαν ἐκ τῆς χαροποιᾶς ταύτης εἰδή-
σεως, διότι ἐφοβήθησαν ὅτι ἐκ τῆς καταργή-
σεως τοῦ κανονισμοῦ θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν δια-
χείρισιν τῶν κοινῶν καὶ ἄλλα στοιχεῖα. Τὰ
στοιχεῖα ταῦτα ἐνδέχεται νὰ θέσωσι φραγμὸν
εἰς τὰς ἀκολασίας καὶ νὰ εἴπωσιν ὅτι εἶνε πε-
ριττόν νὰ μισθοδοτῶνται κηφῆνες, καθηγηταὶ
ἀνίκανοι, γυμνασιάρχαι μέθυσοι, τεμπέληδες καὶ
νὰ ἐξαχρειώνεται ἡ παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα
γενεὰ τῆς Ἡπείρου. Ἐνδέχεται νὰ εἴπωσι τὰ
νέα στοιχεῖα ὅτι μέρος τοῦ χρήματος τοῦ ἱεροῦ,
τοῦ χρήματος ὅπερ ἀφιέρωσαν οἱ ἀείμνηστοι
εὐεργεταὶ τῆς Ἡπείρου, πρέπει νὰ δαπανᾷται
καὶ διὰ τὴν ἄλλην Ἡπειρον. Καὶ διατί νὰ μὴ
συντηρῶνται καὶ μερικὰ σχολεῖα εἰς ἀπόρους
κοινότητας, εἰς Ἀλβανοφώνους, εἰς βλαχοφώ-
νους; Μήπως οἱ Ζωσιμάδαι ἦσαν Ἰωαννῖται;
ὅχι· ἐκ Κουρέντων κατήγοντο, ὡς καὶ τόσοι ἄλλοι
ἦσαν ὡσαύτως ἐπαρχιώται. Τὸ χροῖμα τὸ περισ-
σεῦον δὲν πρέπει νὰ σπαταλᾷται ἀλλὰ νὰ χρη-
σιμεύῃ διὰ τὰς κοινότητας ἐκεῖνας ἃς πολύνυ-
μοι ἐχθροὶ καὶ προπαγανδιστὰὶ ὑποβλέπουσιν.
Ὅθεν οἱ ἐπαρχιώται καὶ ὅλα τὰ ὑγιᾶ στοι-
χεῖα ἐζήτησαν τὴν κατάργησιν τοῦ κανονισμοῦ
οὐχὶ ὅπως ἀρπάσωσι τὴν περιουσίαν τῆς πόλεως
διὰ τὰς ἐπαρχίας, ἀλλ' ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν
σπατάλην καὶ τὴν διασπάθισιν τοῦ ἱεροῦ χρή-
ματος ἐλέγχοντες τὴν κακὴν διοίκησιν καὶ ζη-
τούντες τὴν διόρθωσιν τῆς καταστάσεως τῶν
ἐκπαιδευτηρίων καὶ τὸ σκούπισμα τῆς λεγομέ-
νης κόπρου τοῦ Αὐγείου (καθηγητῶν, διδασκά-
λων, διδασκαλισσῶν κτλ. κτλ.)· διότι οἱ κύ-
ριοι ἔφοροι ἐτούρκεψαν σχεδὸν τὸ γυμνάσιον.
Ὡσεὶ μὴ ἤρκει ὁ διορισμὸς τοῦ διερμηνέως τοῦ
βαλῆ Φουὰτ ἐφένδη εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπη-
ρεσιῶν ἃς προσέφερε διὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν
τοῦ κ. Καλοῦδη καὶ διὰ τὸν οἰκτρὸν θάνατον

ὃν ἔλαβεν ἡ διευθύντρια τοῦ παρθενιαγωγείου
ἀρχιμανδριοῦ· προσέδθη κύριε Τζιτζικα καὶ Μα-
κρῇ καὶ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Ἀρμενίου. Οὕτως
συνεπληρώθη ἡ καταστροφὴ τοῦ γυμνασίου ὁ-
περ παρεδώσατε κύριοι ἔφοροι, κύριε Τζιτζικα-
Μακρῇ, εἰς χεῖρας μυστικῶν ἀστυνόμων.

Οἱ ἐντιμοὶ πολῖται Ἰωαννῖται καὶ ἐπαρχιω-
ται οἱ πονοῦντες διὰ τὴν ἀθλίαν καὶ ἐλεεινὴν
κατάστασιν εἰς ἣν περιήλθον τὰ ἐκπαιδευτήριά
μας ἐπιθυμοῦν τὴν ἐκλογὴν καὶ τὸν διορισμὸν
νέων ἀνδρῶν ὡς ἐφόρων καὶ δημογερόντων μὲ
θέλησιν νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν·
διότι ὅπως ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα οἱ ἔφοροι
δὲν διαφέρουσι ποσῶς τῶν ἐθνοκτόνων καὶ φω-
τοσθεστῶν. Καὶ ἂν τις ἀμφιβάλλῃ σὰς φέρω τὸ
ἔξης παράδειγμα. Εἰς ἀνθρωπὸν ἐντεταλμένον
νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ ταμίᾳ τῶν Ἑλεῶν (τῷ κ.
Μακρῇ) καὶ ζητήσῃ ἀρωγὴν χρηματικὴν ἐξ 100
γροσίων πρὸς ἀγορὰν βιβλίων διὰ τὸ πτωχὸν
ἀλβανόφωνον χωρίον Μουσιοτίτσα τῆς ἐπαρχίας
Λάκκας Σουλίου, ὁ κ. Μακρῆς ἀπήντησεν ὅτι
δὲν δίδει οὔτε 100 παράδες. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν-
τεταλμένος εἶχε τὸ θάρρος νὰ τὸν ἐρωτήσῃ δια-
τί φέρεται τόσων σκληρὸς δι' ἑνα τῶσον ἱερὸν σκο-
πόν, ὁ κ. ταμίας ἐξωργίσθη καὶ τὸν ἀπέπεμψε
δι' ὕβρεων ἀπειλῶν συγχρόνως ὅτι θὰ τὸν κα-
ταμηνύσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ἐν ᾧ δὲ χρόνῳ
ὁ κ. ταμίας δὲν δίδει οὔτε 100 παράδες δι' ἄλ-
βανόφωνον χωρίον ἐκδίδει ἐν-αλμα ἐκ 4,000
γροσίων διὰ τὴν προῖκα κόρης κομματάρχου!

Ὁ στρατηγὸς Δε. Τζιζιρτζής συνεκάλεσεν
ἐν Θεσσαλονίκῃ ἅπαντας τοὺς ἀρχηγοὺς τμημά-
των ξένους ἀξιωματικοὺς διὰ ζητήματα ὑπηρε-
σίας. Ἡ πρώτη συνεδρία τῆς γενομένης ταύτης
συσκέψεως ἐφιερώθη εἰς ἀνταλλαγὴν σκέψεων
διὰ τὴν παροῦσαν κατέστasin ἐν Μακεδονίᾳ.
Ἀπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ ὁμοφώνως ἐβεβαίωσαν
ὅτι εἶνε αὕτη οἰκτρά ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ
ὅτι ἔχει ἀνάγκην δραστηρίων μέτρων, ὅπως
τεθῇ πρὸ παντός τέρμα εἰς τὰς σφαγὰς καὶ τὰς
λοιπὰς ὁμότητες αἱ ὁποῖαι διαπράττονται ὑπὸ
τῶν διαφόρων ἐνόπλων συμμοριῶν. Πιστεύεται
ὅτι θὰ γίνῃ ἀνάγκη δέκα πέντε τοιούτων συ-
νεδριῶν πρὸς μελέτην τῶν ἐπενεκτέων τροπο-
ποιήσεων εἰς τὸν κανονισμόν τὸν διέποντα ἤδη
τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς καὶ διαφόρων ἄλλων
ζητημάτων.

Τὴν ὥτως λαμπρὰν ὑποδοχὴν, ἥς τυγχάνει
ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐν Ρώμῃ παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ
ζεύγους τῆς Ἰταλίας καὶ παρὰ τοῦ Ἰταλικοῦ
λαοῦ, προσεγγίσαμεν ἤδη τὰ ἀπὸ ἡμερῶν δημο-
σιευθέντα ἄρθρα τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων.
Παλλόμενος ὑπὸ θερμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς φιλα-
λητισμοῦ ὁ ἐγκριτώτερος Ἰταλικὸς Τύπος, ὁμο-
φώνως ἐτόνισε μίαν εὐχὴν— νὰ ἐξακολουθήσῃ
ἡ Ἑλλὰς ἐπιδιώκουσα τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς
ἀνάπτυξιν καὶ προόδον καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ
στρατοῦ αὐτῆς, ἀμφοτέρω ἀπαραίτητα διὰ τὴν
μόνιμον εὐδαιμονίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον παντός
ἔθνους, ἐξ ὧς δὲ παντὸς Κράτους ἔχοντος καὶ
ἐκ παραδόσεων ἱστορικῶν καὶ ἐξ ὑποχρεώσεων
πρὸς τὸ ἐν διασπορᾷ μετὰ τιμῆα τῆς φυλῆς,
ἀποστολὴν μεγάλην καὶ εὐγενῆ, οἷαν ἔχει ἡ
Ἑλλὰς. Πρὸς τὰς εὐχὰς ταύτας ὅλων τῶν εἰλι-
κοινῶν αὐτῆς φίλων προσήρμοσεν ἡ Ἑλλὰς τὴν
πολιτικὴν αὐτῆς σταθερῶς ἐπιζητούσα νὰ δι-
κλιώσῃ καὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν φίλων αὐτῆς

Ἦτο πολὺ φυσικὴ νὰ γράψωσι καὶ νὰ τηλεγραφῇσιν εἰς τὴν Ἑβρῶν πολλὰ καὶ πολλὰ διδάσκει περὶ τῶν ἐπισκεψέων τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως εἰς Βιέννην καὶ Ρώμην. Τὸν τοῦτον συγκαταλέγουσι καὶ οἱ ἄλλοι ἐκείνα τὰ τηλεγραφήματα καὶ ἴδμεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἦναι καὶ κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ δικιυμένη Αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰς Ρώμην ἐπισκευὴν Του παρεκάλεσε θῆναι ὥπως γίνουσι φιλικὰ ἐν Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ διαπραγματὰ εἰς Βουκουρεστήιον περὶ διακανονισμοῦ τῆς Ἑλληνορωμανικῆς διαφορᾶς καὶ ὅτι τάχα προσελήθη τῇ Ρωμανικῇ Κυβερνήσει νὰ υποδείξῃ τὰς περὶ τούτου προτάσεις αὐτῆς. Ἀπακτὰ αὐτὰ: αἱ διατάξεις εἶνε καὶ ὁλοκληρῶν ἀνυπατάτοι, ἐπει-
θύδες δὲ διαδοθέντες ὑπὸ τῶν Ρωμανικῶν ἄρχων, ὥπως ραγὴ ἡ Ἑλλὰς ὅτι κατὰ θῆναι ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Ρωμανικῆς συμβιβαστικῆς. Ἐγένετο βεβαίως λόγος καὶ ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Ρώμῃ περὶ τῆς Ἑλληνορωμανικῆς ρήσεως ἀλλ' οὐτὸ ὁ Βασιλεὺς ἦναι ἄλλος περὶ τοῦτον ζητήματος πῶτος Αὐτοῦ λόγον, οὐτε παρεκάλεσε κανένα περὶ μεσεμβάσεως. Ἄλλοι δὲ καίον περὶ τούτου λόγον καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἦναι ἔδωκε τὰς δευτέρας ἐξηγήσεις εἰς τὴν ἑκτὴν ὥστε νὰ ἐννοήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἐπὶ τὴν Ρωμανικὴν ἀπόκλινα ὅταν θελήσῃ νὰ τείνῃ χειρὰ φιλικῶς ἐπανερχομένη εἰς σφαιρὴν νηολιγίωτάς καὶ ἐπανορθοῦσα τὰ ὅσα διαπραξί-

